

Til de af „D. Kv. Sfs. Medlemmer, som ikke var med til Mødet i Horsens.

Naar man, som jeg, for første Gang overværede et saadant stort Fællesmøde, var der noget, som umiddelbart med Nyhedens Interesse straks slog en i Møde. Det var den store Fællesskabsfølelse, der beherskede os alle. Man følte sig straks hjemme i denne Forsamling af ligesindede. Og følte sig derved stærk. Thi „Enighed gør stærk“. Den Ildhu, som alle var besjælede af, gjorde os glade og frejdige og fæstnede Haabet hos os om en snarlig Retfærdighedens Sejr. Uvilkaarligt, saa snart der var en Pavse i den knapt tilmaalte Tid, talte og diskuterede man med hinanden. Ogsaa med Kvinder, man ikke før havde set. Vi følte, at her hørte vi sammen, hvor vidt forskellige vi maaske end kunde være i andre Henseender.

Det, som dog aabenbart gav Mødet dets festligste Karakter, var Forventningen om Bjørnstjerne Bjørnsons Nærværelse den sidste Dag. Og vi blev ikke skuffede. Saa smukt og indderligt han talte til os! Nordens største Digter er en af vor Sags bedste Forkæmpere.

Et gammelt Ord siger: „Naar man kalder paa Kongen, saa kommer han.“ Bjørnson kaldte paa „Kongen“ hos Kvinden. Hun og *Fredsmoralen* hører fuldt og helt sammen. Og har gjort det fra Arilds Tid. Lad os være enige om at hyld den. Lad os kæmpe for vor retfærdige Sag med de stærkeste Vaaben der findes: Mildhedens og Kærlighedens.

Og lad alle os, der har faaet Sagen kær, gøre vort til at faa flere og flere med, faa alle rettænkende Mænd og Kvinder med.

I en Tid som vor, hvor Moralens er i den Grad slap, hvor der øves den ene Voldtægtsforbrydelse værre end den anden, maa vi vaagne og fordre at faa Del i Lovgivningen, Thi Grunden dertil maa i al Fald delvis, søges her. Dette er kun et enkelt Punkt, men al Lovgivning angaar os og vore Børn, angaar det hele Fædreland.

Bjørnson sagde, paa en Maade, som den der hørte det, aldrig glemmer: „Politik bør være den højeste Form for Menneskekærlighed, den, der skal hjælpe de Tusinder til Menne-lykke, derfor maa vi ha' Kvinderne med.“

Ja, det maa vi.

Mette Nielsen,
Aaby Højskole pr. Aabybro.

„Kvinden og Samfundet“s Reservefond.

Det gaar lidt smaat. Men mulig er Henvendelsen til Medlemmerne i Nr. 13—14, Pag. 119, paa Grund af Sommerferietiden gaaet vore Læses Opmærksomhed forbi. Vi aftrykker den derfor paany i Haab om, at det praktisk skal vise sig, at den er bleven læst og opfattet paa rette Maade:

Kredsens Tillidsmænd paa Aarsmødet i Horsens syntes at have stor Interesse for „Kvinden og Samfundet“ og at være i Besiddelse af megen Iver for dets Fremgang. De syntes ogsaa at forstaa, at det er nødvendigt at støtte Bladet, og de syntes endvidere meget villige til at gøre dette.

Det kan da med Rette ventes, at vi snart skal kunne begynde at mærke Frugterne af Tillidsmændenes Bestræbelser; thi det er jo dem, der fra Fællesmødet maa bringe Oplysninger om Arbejdet og Interesse og Varme for dets Fremgang ud i Kredsen.

Imidlertid beder vi yderligere alle Dansk Kvindesamfunds Medlemmer læse Forhandlingerne om Bladet (Nr. 11—12 Side 93 og 94) igennem og derefter gøre deres Pligt, og det er selvfølgelig ethvert Medlems Pligt at yde et Bidrag til Medlemsbladets Reservefond.

Enhver, som ønsker, at Bladet skal bestaa og gaa fremad, bør hjælpe til, at dette kan ske.

Til „Kvinden og Samfundet“s Reservefond er, siden Nr. 13—14 udgik, endvidere indkommet:

En, der ønsker at være unævnt, (ikke Medlem af D. Kv. Sf.) 5 Kr., Fru Esther Carstensen, Kbhvn., 100 Kr., Frk. Konstantin Hansen, Kbhvn., 5 Kr., Frk. Signe Repsdorph, Stege, 2 Kr., Fru Henriette Petersen, Stege, 2 Kr., Frk. Karen Johansen, Holstebro, 2 Kr. (de fire sidste er første Del af 5aarige Bidrag).

For disse Bidrag kvitteres herved med megen Tak.

Bidrag til „Kvinden og Samfundet“s Reservefond bedes fremdeles sendt til: *Redaktionen af „Kvinden og Samfundet“, Kongens Lyngby.*

Fra Kredsen.

Københavnskredsen

har i det forløbne Aar afholdt 11 Klubtaftensmøder og 1 offentligt Møde. (Af disse Møder har „Kv. og Sf.“ efterhaanden bragt Referater). Styrelsen har indledet en Forhandling med Folkeuniversitetet om Muligheden af at faa dette til at afholde Forelæsninger om „Familieret“, og F. U. F. har stillet os i Udsigt at faa dette Ønske opfyldt til Vinter.

I September Maaned indsendte vi et Andragende til Københavns Magistrat i Anledning af de forestaaende Valg til Værgeraadene. Vi bad heri om, at der